

תת"ע 10523/11/19 - מדינת ישראל נגד מאיר דבדה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-11-10523 מדינת ישראל נ' מאיר דבדה
לפני כבוד השופט שרת קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז ביטון
המאשימה
נגד
מאיר דבדה
הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 7.7.19, הودעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיחוס לו וטען: "אני לא אחיזתי בו, לדבר בטח שלא דיברתי בו. הוא היה בכיסא ליד".

ביום 8.1.20, נשמעו הראיות בתיק שבندון.

מטעם המאשימה, העיד סמ"ר ענאן ابو ריש, עורך הדוח והוגש הדוח, שסמן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 7.7.19, בסמוך לשעה 16:26, נаг הנאשם ברכב בנתיב השמאלי, בכיביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 26, נצפה על ידי עד התביעה, שניג באופנו משטרתי, בנתיב הנסעה הימני ובמקביל לרכב הנאשם, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בצד ימין, בידי הימנית, אל מול פניו ומביט לעברו.

העד כrz לנאשם לעזר את הרכב, תוך שהוא שומר עמו על קשר עין רצוף עד לעצרתו, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "טוב, אבל יש לי דיבורית".

העד נחקר והשיב כי הבחן בודאות בנאשם אוחז את הטלפון הנייד בידו וכן, עמד על כך שהנאשם נаг בנתיב השמאלי.

על פי גרסת הנאשם, הוא נzag כאמור, אך לא בנתיב השמאלי, אלא הימני והעד נסע לيمינו. לטענותו, העד פנה אליו דרך חלון קדמי ימני ואמר לו, כי הבחן בו "מתתקתק" מספר תוך כדי נסעה ולאחר שה הנאשם הכחיש, אמר לו העד כי אחז במכשיר בידו.

ה הנאשם עמד על כר שהטלפון הנייד היה מונח על הכסא לצד.

בחקירה הנגדית, נשאל הנאשם והשיב כי אין לו מתקן להנחת הטלפון הנייד, כיוון שיש לו מערכת מולטימדיה, הכוללת דיבוריות מובנית.

ה הנאשם הציג את הטלפון הנייד שלו, שהוא עם כיסוי בצבע שחור, אך אישר כי המכשיר עצמו הוא בצבע בהיר.

דין והכרעה

לאחר שבוחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם ושמעתיהם עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהניסיוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד פירט את נתבי הנסעה, האופן בו הבחן ב הנאשם ותיאר את הטלפון הנייד ואת הדרך בה אחז בו הנאשם. העד שמר על קשר עין רצוף עם הרכב הנאשם עד לעצרתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה הנגדית.

3. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם טען כי איינו נדרש למתקן להנחת הטלפון הנייד ברכב, שכן יש לו מערכת מולטימדיה עם דיבוריות מובנית ולא ברור אם כך, מדובר היה צורך להניח את הטלפון הנייד על הכסא לצד וזאת גרסתו.

4. בע"פ 98/4004 רשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודרך, על עמדתו, כי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה:
"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר.... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעייקה יתרוגנות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה..... אין לראות את השוטר מצד אינטנסטיבי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטנס של "יפו" כלשהו. הנהג, לעומת זאת, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכירה ולהצדיקה בעינויו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עובודה. הנהג, גם הנהג המוצע, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישי והוא עיקר בעינוי, השוטר נהנה מיתרון ההתחמקדות ורכיב תשומת הלב בנחג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהגתו שלו ובשעה שmotחת נגדו טענה בדבר ביצוע

עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחרו...
ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרונו של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות ייחודית הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנסיון קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדן.

זכות ערעור כחזק.

ניתנה היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, במעמד הצדדים